

Det afgørende er jo ikke antallet af gange, identiske forslag fremføres, men forslagenes lødighed i forhold til lovgivningens sigte og intentioner.

Regeringen er imidlertid villig til løbende at se på udviklingen omkring de grønne afgifter. Det gælder, når det drejer sig om, hvorvidt den nuværende skillelinje mellem rumvarme og proces skal flyttes for at undgå eventuelle urimelige belastninger, og det gælder, hvis der kan dokumenteres særlige problemer i forbindelse med arbejdsmiljøregler. Regeringen er ligeledes åben over for ændringer i proceslisten, hvis nye oplysninger giver grundlag herfor.

Socialdemokratiet mener fortsat, at de grønne afgifter for erhvervslivet er en nødvendig forudsætning for, at vi vil kunne opfylde de miljømålsætninger, som et bredt flertal herinde tidligere har tilsluttet sig.

Socialdemokratiet kan derfor tilslutte sig lovforslagene.

Peter Brixtofte (V):

I forsommeren vedtog et flertal i Folketinget, venstrefløjens og regeringen, de grønne afgifter på erhvervslivet. Venstre var klart imod. Det er vi fortsat. De grønne afgifter rammer virksomhedernes konkurrenceevne, der er tale om større skatter, og der er tale om noget administrativt makværk.

Venstre har såmænd ikke noget imod grønne afgifter som princip, såfremt de penge, man får ind, går til at lette skatte trykket i øvrigt, og såfremt der er et fornuftigt miljømæssigt sigte og ordningerne er til at forstå for de virksomheder, som skal administrere dem.

Når vi når til det sidste med at forstå reglerne, må man nok sige, at dette område og disse love, der er vedtaget, også med de her foreslåede ændringer er noget af det mest indviklede, som er gennemført i dansk lovgivning.

Nu er det jo meningen, at man, når man har tre behandlinger i Folketinget, skal gå grundigt til værks. Det er meningen, at man, når man er færdig efter tre behandlinger, når man har hørt på deputationer og indvendinger og har lavet ændringsforslag, så når frem til de love, der skal være gældende.

Det er ikke meningen, at man nogle få måneder efter skal få lovforslag, der fylder mere end 60 sider med forslag til ændringer af det, man har vedtaget. Det kan kun være udtryk for, at den lovgivningsproces, vi lavede før sommeren, ikke var tilfredsstillende. Der er nu et hav af forslag til ændringer.

Allerførst vil jeg på vegne af folketingsmedlemmer i almindelighed indvende, at det er ulæseligt; meget af det er simpelt hen ulæseligt. Og jeg vil godt se det folketingsmedlem, der tør gå op og sige, at vedkommende kan forklare hver en paragraf i de her forslag.

Der står således i lovforslag nr. L 68, § 7, nr. 9, følgende, som jeg går ud fra, at skatteministeren vil gennemgå meningen med, sådan at det bliver forståeligt:

»I § 32 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. . . .« – det er jo logisk nok – . . .

Såfremt virksomheder, der anvender varer med et afgiftspligtigt svovlindhold nævnt i § 2, stk. 3, nr. 3, udtager prøver af vandindholdet i brændslet, reduceres bundfradraget forholdsmaessigt med vandindholdet i pct.«

Det er muligt, at det er rigtigt, men jeg kunne da godt tænke mig at få nærmere at vide, hvad det, der står her, egentlig går ud på.

Det er simpelt hen ikke rimeligt, at vi skal have lovforslag, der forekommer så indviklede, når man læser dem igennem. Det er ikke meningen, at man skal være civilingeniør med energiprocesser som speciale for at kunne forstå, hvad det er, man skal lovgive om her i Folketinget. Vi må som folketingsmedlemmer kræve, at de lovforslag, der skal behandles, er let læselige og forståelige også for folketingsmedlemmer, ellers skal folketingsmedlemmer være specialister og oven i købet specialister inden for mange forskellige fag.

Men ikke nok med, at det er svært at forstå, det er også i sit indhold afslørende for, hvad det er for en lovgivning, man har lavet, når man i lovforslag nr. L 68, § 1, nr. 7, taler om, at nu skal »lokaler indrettet til lagring af oste, når lagringen er en integreret del af ostningsprocessen« laves om til »lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen«.

Som spegepølsepolitisk ordfører for Venstre kan jeg godt tilslutte mig, at også spegepølserne får nogle lavere afgifter, og jeg synes, det er spændende, at vi nu kommer så langt ind i hele produktionsprocessen i dansk erhvervsliv, at vi skal ind i at finde ud af, hvad der er rumopvarmning, og hvad der er en del af produktionsprocessen. I foråret gjorde det med ostene alligevel indtryk: at man jo ikke bare kunne spise dem, når de lige var lavet; de skulle også lagre i en vis periode, for at de var spiselige. Så glemte man spegepølserne, og så tager vi spegepølser-